

[Niels Westerby.]

i hvert fald inden valget haft indtrykket af at også regeringen havde vilje til, og jeg håber, at denne vilje fortsat består. Det ville være ønskeligt, om finansministeren i dag kunne bekræfte, at den stadig er til stede.

Så kommer spørgsmålet om selve kildeskat, som jo består af to ting. Den ene er, at man skal betale skat samtidig med, at man erhverver sin indkomst. Det er det, man kalder samtidighedsskat; den anden ting er selve opkrævningsformen, nemlig dette, at så mange skatteydere som overhovedet muligt får trukket skatten fra indkomsten straks, når indkomsten erhverves. Det er de to ting, der er i det. Så vidt jeg har forstået forhandlingerne i det høje ting, er der ingen nødder at knække i forbindelse med spørgsmålet om indførelse af samtidighedsskat. Det har vistnok samtlige ordførere for samtlige partier givet et klart tilsagn om.

Derimod er der nogle problemer i forbindelse med selve opkrævningen af denne kildeskat, altså hvordan fradraget i skatteyderens indtægt skal ske. Der har været mange tanker om det, og regeringens forslag bygger jo for lønmodtagernes vedkommende på, at skatten skal trækkes fra af arbejdsgiverne.

Vi ser aldeles lidenskabsløst på dette problem; der er ikke nogen som helst religion eller mytologi i det for vores vedkommende, ja, måske kan jeg gøre den tilføjelse, at lidt mytologi er der i det i den forstand, at det for os blot drejer sig om at få den mest praktiske, mest enkle og mest håndterlige ordning for alle parter. Er det vitterligt således, at det bedst sker ved, at arbejdsgiverne trækker skatten fra, går vi ind for det. Og sker det bedst ved, at den bliver trukket fra af pengeinstitutterne, går vi ind for det. Og sker det bedst på en helt tredje måde, så går vi ind for det. Men vi finder, at det spørgsmål hidtil ikke har været helt rigtigt belyst. Vi har fået et forslag fra regeringen, men vi har ikke fået belyst de andre muligheder, og der bør jo tages vidtgående hensyn til alle befolkningsgrupper — det skulle nemlig være således, at en befolkningsgruppes størrelse er afgørende for, hvordan lovgivningsmagten behandler den. Og der er jo vitterligt en gruppe, som vil få nogle vanskeligheder ved kildeskattens indførelse, hvis

skatten skal trækkes fra af arbejdsgiverne. Jeg føler mig nogenlunde overtydet om, at de store virksomheder vil være i stand til at klare dette problem ved hjælp af den moderne teknik, og at det ikke vil volde dem synderlig store vanskeligheder; men jeg har en fornemmelse af, at en række mindre arbejdsgivere vil føle det som en byrde — nu skal man selvfølgelig aldrig overdrive, men i hvert fald i nogen grad føle det som en byrde. Så er spørgsmålet: kunne man klare det for disse mindre arbejdsgivere? Kunne man tænke sig, at virksomheder over en vis størrelse trækker skatten fra direkte som foreslået af regeringen? Og kunne man så tænke sig, at de mindre arbejdsgivere kunne få det klaret sammen med pengeinstitutterne, altså at man får en slags frivillighed her? Jeg taler slet ikke om frivillighed, som det på dette område opfattes af det konservative folkeparti, men om en frivillighed, hvor arbejdsgivere med virksomheder under en vis størrelse kan bede om, at skatten bliver trukket fra af pengeinstitutterne. Kan man lave det? Det har vi ikke fået noget at vide om, og mig bekendt — nu har vort parti jo ikke haft adgang til folketingsudvalget — har det ikke været undersøgt i udvalget. Kunne man lave det praktisk og enkelt og tage hensyn til denne mindre befolkningsgruppe, så den føler, at også dens behov bliver der tænkt på i det høje ting, så bør vi gøre det. Det må selvfølgelig ikke gå ud over ordningens håndterlighed og praktiskhed, det vil jeg gerne have lov til at understrege; men jeg synes, at disse spørgsmål bør undersøges, før vi tager endelig stilling.

Nu er det jo meget ofte således, at når et parti eller nogen i det høje ting kommer og beder om at få noget undersøgt, er det, fordi de ikke rigtig kan lide hovedtanken. Her vil jeg gerne berolige den højtærede finansminister; det er ikke sådanne tanker, vi går rundt med i liberalt centrum. Vi er varme på at få gennemført kildeskat — og en alle omfattende kildeskat — og vi vil gerne have, at spørgsmålet bliver undersøgt så hurtigt som overhovedet muligt. Der er ikke hos os nogen som helst tanke om at ville forsinke noget som helst; vi synes blot, at på dette punkt er der et par spørgsmål at undersøge, før man kan tage endelig